

לעילוי נשמת
מאיר בן יצחק ביר ז"ל

פאירים את העולם

לימוד שבועי לצוות נחשון ואחריה ב'

פרשת וישב

בואו נדליק את האש

| בראשית פרק לט, ט

ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים:

| רש"ר הירש

אנחנו חת"ר

< מה משמעות הפועל "חתה"? מה
לומד ממנו רש"ר הירש על
הפועל "חטא"?

< על איזו אש מדבר רש"ר הירש?
מה קורה לכוחות שלנו ש"בתוך
האש"? ומה קורה לכוחות
שפוקעים מתוכה ויוצאים
החוצה?

מה הופך את החומר ל"קדוש",
ומה הופך אותו ל"קדש"?

< איך אנחנו יכולים להפוך את
חיינו למחוברים יותר ל"אש"
הא-לוהית, כך שכל כולנו נבער
ממנה ושום חלק מתכונותינו /
מעשינו לא ייצא ממנה החוצה?

חשוב הדבר לחקור את מושג ה"חטא" בהתאם למחשבת הלשון העברית, שכן על פי זה יתקבל גם המושג של הפכו [ההיפך של], מושג החיים המוסריים (...) אנחנו מעיזים להבליט את הקרבה שבין "חטא" ל"חתה". "חתה": להוציא דבר מהחוג שהוא שייך אליו, וביחוד: גחלים בוערות מתוך האש. אפשר שזו גם הוראת "חטא": להפקיע מהאש את המתיחס לאישיותו, להפקיע אותו מאותה אש, מסילון האש של אותו יסוד שנועד לתפוש את כל לבנו, לעורר, להחיות ולזקק את כל הווייתנו. הגחלת שפקעה מהאש, עתידה לכבות. כל כוח מכוחותי, שנמסר למרותה של אותה אש אלהית, יחיה וישיג את תעודתו [ייעודו], כל נטיה שאינה נתונה לאותה אש הופכת לחטא (...) כל עוד אנחנו מסורים לה, הרי אנחנו נקיים מסיגים, האש האלהית תבער בנו ומתוכנו, אנחנו "לחם אשה לה" (ויקרא ג, יא): מפרנסים את הכוח האלהי עלי אדמות. כל הפוקע מאש זו הופך עפום ומתקלקל. אם החומר אינו מרכבה לכוח האלהות, אם איננו "קדוש", הרי הוא הופך בהפי: "קדש". כל היוצא מהאש האלהית, נמסר לאש התאווה, עד שהוא הופך עפום, בלתי פואר, בלתי מלובן מאותה אש שנועדה ללבן אותו.

יוסף הוא צדיק תמיד. גם ברגעים המאתגרים ביותר מול אשת פוטיפר הוא לא נופל לחטא. אבל מה זה בכלל לחטוא? ולמה יוסף אומר "וחטאתי לאלהים"?

רש"ר הירש, בדרכו הלשונית המיוחדת, לומד על מילים מסוימות ממילים אחרות שדומות להן בכתיבה או בצליל. ובמקרה שלנו - אדם שחטא, דומה לאדם שחתה - הוציא גחלים מהאש. על איזו אש מדובר?

זוהי האש הפנימית שלנו, "נר ה' נשמת אדם" שבתוכנו. הלהבה הא-לוהית שכל כוחותינו אמורים להיות חומרי הבערה שמדליקים אותה ומאירים איתה את העולם. כל מי שאנחנו - התכונות, הכשרונות, היכולות, החוזקות, החולשות - נועדו למטרה אחת - להיות מסורים לקב"ה, להיות "לחם אשה לה". אדם שהאש הא-לוהית בוערת בקרבו, שום חלק מחייו אינו חסר משמעות, אינו סתמי, וודאי שאינו שלילי. אך זוהי מדרגה גבוהה מאוד, ופעמים רבות יש "גחלים" שלנו שלא שייכות כרגע לאותה אש - מעשים, דיבורים ומחשבות שמה שמנחה אותם אינו האש האלהית, אלא תאוות ודמיונות. וזהו בדיוק החטא - לקחת חלק ממני שהיה יכול להאיר את אור ה', ולנתק אותו ממשמעותו, מייעודו.

יוסף הצדיק לא נותן לאף חלק ממנו - לא החלומות, לא הפתרונות, לא המעשים - להיפלט מתוך הלהבה האלהית שבו, ובזכות זה הוא עולה לגדולה. ערב חג החנוכה, גם אנחנו נקראים להאיר את כל החלקים שבנו, את כל כוחותינו, לאבוקה גדולה שתאיר לעולם כולו.

בואו
פתח

1 האם יוצאים ידי חובה בחנוכה
בנר בעל שתי פתילות -
אבוקה?

2 מי טבע את המשפט "קדש
חיך בתורה וטהרם בעבודה"?

3 במה התעסקו חברי
גרעין גחל"ת בבני עקיבא?

יוזפים זאג השלובות

שלחו למספר 0523662637,
היכנסו להגרלה, ואולי תזכו בפרס!